

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

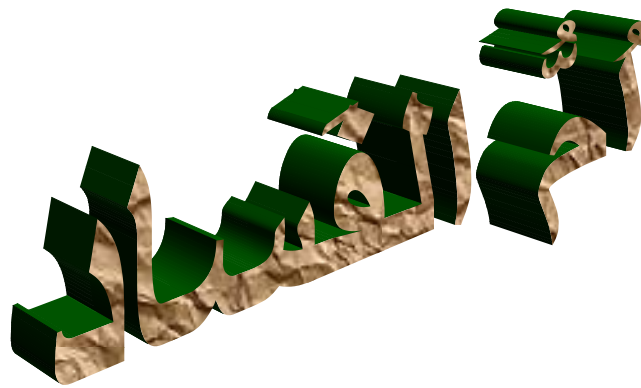
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

نعمت الله مختارزاده
۲۰۱۰ / ۰۳ / ۱۵
شهر اسن - المان

ای مدعی ! قسم به خدا ، می شناسمت
در آب و نار و خاک و هوا ، می شناسمت
با هر لباس ، جلوه کنی در میان خلق
از زیر هر عبا و قبا ، می شناسمت
باریش و با پکول ، و یا چادر و کلاه
با عینک مسی و طلا ، می شناسمت
اندر لباس دین ، تظاهر ز بهر چه
عریان و لخت بی سر و پا ، می شناسمت
گاهی به نام مذهب و گاهی بنام دین
دور از خدا کنی همه را ، می شناسمت
شداد و شمر و همچو ابوجهل و چون یزید
از لشکر و سپاه شقا ، می شناسمت
گه ماش غافلان و گهی دال جاهلال

پا گیرد لؤل خور جفا ، می شناسمت
چون طالب و ، چلی و اجیران اجنبی
دلالت کاسه لیس گدا ، می شناسمت
بالهجه های شرقی و غربی و این و آن
ای مرتجع کهنه گرا ، می شناسمت
برنامه ها ، ز مُفت جفنگ تو ، خسته کن
از هجو و از هجا و هجا ، می شناسمت
خواهی صدای مردم بیچاره را خموش
ای قاتل بیان و صدا ، می شناسمت
ای مدعی ! مریضی و درمان خود نما
درد تویی دوا و شفا ، می شناسمت
آئینه ای بگیر و تماشای خویش کن
بنگر که تا کجا ، ز کجا ، می شناسمت
انگشت انتقاد ، چرا سوی ما بلند
اُم الفساد دیده در ، می شناسمت
از نقد ما ملول چرا میشوی و قهر
دیوار نمکش از شعرا ، می شناسمت
شاید که بعد چند ، نویسم سوابقت
از آنچه ضد شرم و حیا ، می شناسمت
از مکتب نجات و نوآباد دهمزنگ
بینی کشال زشت نما ، می شناسمت
تو مظهر نفاق و شقاقی ، نه اتفاق
نازل تراست قهر خدا ، می شناسمت
ناطق به نام دینی و عامل به کام کفر
ای دشمن رسول و خدا ، می شناسمت
مردانه نیست ، نامه بی نام و بی نشان
آید به پشت در ، که چرا ، می شناسمت
در نیمه شب ز راه تلفون ، مزاحمت
دُشنام و فُحش ، یاوه سرا ، می شناسمت
بار دگر مزاحم ما ، گر شوی ، بدان
سازم فطیر ، نان ترا ، می شناسمت

گاهی مگس به دوغ و گهی هم کلس به دیگ
یعنی عسس ، به ریش ملا ، می شناسمت
گاهی سیواد و گاه سواد و گهی سواد
اژدار و مار زاد ، عصا ، می شناسمت
در حوض آببازی ، بسی بیر ، نوش جان
داری به یاد ، مهد دغا ، می شناسمت
ای جان من ، مرو پس ازین ، پشت گلبدین
از ما بگو که ، ناخلفا ، می شناسمت
اعمال ما و ، گفته ما ، دایماً یکیست
پس راه ما ، جدا ز شما ، می شناسمت
از قصه های مفت و ، حکایات دلخراش
عقل و خرد ، به باد فنا ، می شناسمت
ده نمره داد ، ایزد اگر بر کمال خود
صد آفرین ما به هوا ، می شناسمت
هر چک چکی چلی شد و ، هر کارتکی ، ملا
پوهاند و دُکترای خطا ، می شناسمت
«نعمت» ! مقام و منصب خیراتکی ، چرا
عالم نمای ، جهل گرا ، می شناسمت

دارم قلمی که سخت فولاد

چکش به مقابله ، چو موم است

از نرم و حلاوت زبانش

ماشین سخن ، به مثل بوم است

تازد ، سر گلبدین و طالب

زیرا که پلان هر دو شوم است